

1. Kindertehuis en opvang voor Zuid-Soedanese vluchteling kinderen in Oeganda.

Het afgelopen jaar verliep zonder grote problemen in Oeganda. We hadden de blijvende zorg voor 42 kinderen en jongeren van 10 tot 25 jaar oud. Zij hebben een goed schooljaar gehad op 19 verschillende internaat scholen in Kampala. Dit zijn allemaal particuliere scholen, veelal met een Christelijke grondslag, die goed bekend staan in Oeganda. De kosten zijn daardoor wel relatief hoog. Het kostte veel tijd en moeite voor m'n collega's Yunia en Jessica en mijzelf om de scholen en kinderen geregeld te bezoeken.

De lange termijneffecten van de Covid lockdown in 2020 en 2021 zijn nog steeds merkbaar, maar gelukkig konden de meesten hun leerachterstand verder inhalen. 17 jongeren hebben de afgelopen maanden hun middelbare schoolexamens gedaan en moeten nu een paar maanden wachten op de resultaten. Dan wordt het ook duidelijk of ze verder kunnen studeren op een universiteit of vakopleiding. Als hun cijfers niet goed zijn, zal het lastig voor hen worden om werk te vinden en een toekomstperspectief te hebben, maar gelukkig lijken de meesten het wel goed gedaan te hebben.

Er is dit jaar weer het nodige onderhoud gedaan aan het kindertehuis. Als de scholen gesloten zijn tijdens de lange vakantieperiodes is iedereen er 'thuis' en is het een drukte van belang. We proberen een duidelijke structuur te bieden met thuis-studie, sport en spel enz. maar ook veel aandacht voor hun geestelijke vorming.

2. Terug naar Zuid-Soedan?

Ik ben begin dit jaar weer drie weken in Juba, Zuid-Soedan, geweest om voorwaarden te creëren voor de geleidelijke terugkeer van onze jongeren, nadat ze hun opleiding afgerond hebben. Dit kan alleen als ze sociaal weerbaar zijn om zich te redden in het hectische leven in Zuid-Soedan. Daarnaast is de zekerheid van een sociaal vangnet een belangrijke voorwaarde, omdat de meesten geen beschermende familiestructuur hebben. Vooral het risico op gedwongen uithuwelijking van meisjes door familie zorgt ervoor dat veel meisjes niet snel terug kunnen, voordat ze echt sterk genoeg zijn. Het was goed om met de Kinderbescherming van de regering en andere organisaties te vergaderen en veel te netwerken. In Juba is nu een kleine organisatie gevormd van 4 betrokken Zuid-Sudanezen die bewezen hebben kinderen op te kunnen vangen, en dat al langer doen. Ik was van plan in september een vervolfbezoek te brengen, maar toen was het voor hen niet mogelijk om alle vier aanwezig te zijn. Ik hoop dat nu begin 2024 te doen. 6 oudere meisjes zijn dit jaar al teruggekeerd naar Juba. Twee van hen, Nasia en Lizzy, doen het heel goed en hebben een goede baan. Drie anderen werken in een hotel, zij hadden nog wel correctie nodig bij hun sociale omgangsvormen, terwijl één van hen het echt niet redde.

3. Fatna wordt Emiline

Fatna was een van de eerste straatkinderen die ik opving toen, ik alweer 16 jaar geleden, begon met het kinderbeschermingswerk in Zuid-Soedan. Ze was een kleine leidster van een 'gang' van straatkinderen die voor hun bestaan vochten, en met andere 'gangs' hun vetes uitvochten op straat. Ze heeft een hele ontwikkeling doorgemaakt in Juba, en de laatste 6 jaar in Kampala, toen we uit Juba evacueerden. Dit jaar heeft ze haar 6-jarige middelbare school (vergelijkbaar met VWO) afgerond met heel goede cijfers, waarmee ze een plaatsing zou kunnen krijgen op een Universiteit. Ze wil graag Rechten (m.n. mensenrechten) studeren. Maar helaas is er een groot probleem aan het licht gekomen... Ze had haar identiteit veranderd bij de vluchtelingenregistratie met een nieuwe naam (Emiline) en andere gegevens. Heel begrijpelijk, want dit was haar manier om haar verleden uit te wissen, maar dit heeft haar de toegang tot verdere studies wel bemoeilijkt, want nu moet eerst de formele legalisatie van haar bio-data en schoolresultaten, enz zijn afgerond. Voor een vluchteling is dat een traject dat maanden kan duren. Ze wacht dit nu geduldig af in één van de vluchtelingenkampen in Noord-Oeganda. Maar ze zal er wel komen!

4. Abigail kwam toch nog goed terecht.

Twee jaar geleden kwam Abigail (nu 13 jaar oud) bij ons vanuit een gebroken gezin in Juba. De kinderen waren daar niet veilig door huiselijk geweld. Het bleek al snel dat zij heel moeilijk paste in een druk programma met veel kinderen. Ze was vaak onberekenbaar agressief, soms reageerde ze zelfs gewelddadig zowel op school als thuis. Met pijn in mijn hart heb ik haar toen een jaar geleden teruggestuurd naar Juba.

Dit jaar kwam ze echter onverwachts opdagen. Onbegrijpelijk, hoe een kind zonder registratie en reisdocumenten het voor elkaar kreeg om de lange en gevaarlijke reis over landgrenzen te maken. Bij aankomst in Kampala werd ze door de politie ingerekend en maandenlang vastgehouden in een cel, terwijl wij niets voor haar konden doen. Gelukkig ontfermde een gespecialiseerde organisatie, die kinderen met extreme gedragsproblemen begeleidt, zich over haar en is ze nu in een liefdevol tehuis opgenomen in plaats van een politiecel. Dat was echt een gebedsverhoor!

5. Plannen

Ik hoop half januari weer naar Kampala te vliegen voor ongeveer 10 weken, daarvan wil ik dan ook weer een paar weken naar Juba te gaan. Daar kijk ik naar uit, hoewel het ook moeilijk is.

De laatste jaren heb ik mijn tijd verdeeld tussen Kampala en ons thuis in Gouda. Ik verwacht dat dit de komende paar jaar nog wel zo zal blijven, wellicht ook met regelmatige bezoeken aan Juba in Zuid-Soedan. Ook nu heb ik vanuit Gouda dagelijks online-contact en kan ik veel werk doen, soms nog effectiever dan wanneer ik in Oeganda ben.

Ik merk wel, dat het me steeds wat meer moeite kost om te schakelen van en naar Nederland. Ik doe m'n best om weer goed Nederlands te leren en te spreken, maar na elke paar maanden in Afrika lijkt het wel dat ik opnieuw moet beginnen.

Ik voel me thuis in Gouda en Wim en ik voelen ons geweldig bevoorrecht door een fijn huis hier, en vooral ook met het warme medeleven van de kerken van Oudewater en Gouda die ons steunen.

Ik ben nu druk met de voorbereidingen voor een kraam met Oegandese handwerkartikelen op de Winterfair in onze monumentale Sint-Jan kerk in Gouda op 15 en 16 Dec. Ik vind het fijn om zo ook ons werk in CCC onder de aandacht te brengen.

6. Tenslotte

Het CCC-budget voor 2024 is nog lang niet gedekt. Ik ben dankbaar voor de trouwe inzet van de CCC steun-commissie en ook voor de geweldige betrokkenheid van de kerken in Oudewater en Gouda waar we mee verbonden zijn. We bidden en vertrouwen dat de HEERE in onze behoeften voorziet.

Wim en ik maakten in juli een mooie en uitgebreide rondreis met een groep van 14 mensen naar alle delen van Oeganda, 2 terreinwagens vol. We vinden het fijn ook zo wat van ons leven te delen, en hebben dit al vaker gedaan de laatste jaren.

Wim maakt het wel goed. Hoewel we inmiddels allebei al *pensionada* zijn, heeft hij ook een baan als postbezorger. Het houdt hem fit en helpt hem ook aan een goede structuur en mentale balans voor verwerking van complexe PTSS, wat hem nog steeds wel wat parten speelt.

We wensen jullie een Gezegend Kerstfeest, en Gods Heil en Zegen voor het komende jaar.

Cathy Groenendijk-Nabukwasi

Directeur
Confident Children out of Conflict

Cathy Groenendijk-Nabukwasi, Confident Children out of Conflict (CCC) www.confident-children.org
Adres: (Oeganda) P.O. Box 36653, Kampala / (Nederland) Ridder van Catsweg 122, 2805BA, Gouda
Email: cathy.groenendijk@gmail.com confident.children@gmail.com
Tel; Nederland 0618742622 ; Oeganda +256778335696

Nederlands steun comité: Stichting CCC Nederland, Hoefsmid 2, 2451CG, Nieuwerbrug aan de Rijn
Email: info.nl@confident-children.org

Donaties IBAN account. [NL19 RABO 0114 3446 71](https://www.iban.com/nl) t.n.v. 'Stichting CCC Nederland'
(Stichting CCC Nederland is ANBI geregistreerd: no. 822019401)